Quelle: http://manuscripta.at/?ID=32269
Copyright: Lilienfeld, Zisterzienserstift

ore locuti sunt. Musicanus vicarius iussit eos expoliari et fustibus cedi, Martham vero stare ante eos. Et cum cederentur, musicanus sub voce preconia dixit: Precepta principum contempnere nolite. Martha vero gaudens dicebat: Filii mei constantes estote. Marius autem laudabat dominum dicens: Gloria tibi domine Ihesu Christe. Musicanus vicarius iussit eos levari in altum et suspendi in eculeo. Et cum adhiberentur funibus, voce clara clamabat Audifax filius maior: Gloria tibi domine, qui nos dignatus es adiungere cum servis tuis. Iratus musicanus iussit ignem allatum lateribus eorum poni et ungulis ferreis radi. Illi autem vultu alacri leti clamabant: Gratias tibi domine agimus. Musicanus iussit eos deponi de eculeo in conspectu Marthe, et manus eis precidi. Et cum manus eorum precise essent, cepit sanguis emanare. Martha autem colligens sanguinem martirum et filiorum, capiti suo et faciei liniebat cum gaudio. Tunc iussit ut manibus ad colla ligatis per civitatem currerent, sic sub voce preconia dicens: Deos blasphemare nolite. Clamabat enim Marius et Martha, Audifax et Abacuc: Non sunt dii, sed demones, quos predicatis et principes vestri. Eodem die dedit sententiam ut decollarentur. Et ducti via Cornelia, miliario tertio decimo, ad nimphas Catabassi in eodem loco decollati sunt sub arenario Marius, Audifax et Abacuc; Martha vero in nimpha necatur. Quorum corpora tirannus iussit incendi ne sepulturam haberent. Matrona vero nomine Felicitas rapuit corpora eorum semiusta et in predio suo sepelivit; Martham autem levavit de puteo et iunxit corporibus sanctis sub die .xiiii. kalendas Februarii, ubi prestantur beneficia domini nostri Ihesu Christi usque in hodiernum diem, prestante eodem domino nostro Ihesu Christo, qui vivit et regnat cum deo patre in unitate spiritus sancti per omnia secula seculorum. Amen.

Passio sancte Agnetis virginis et martiris.

G .xii. kalendas Februarii.

Ambrosius servus Christi virginibus sacris. Diem festum sacratissime virginis celebremus. Hinc psalmi resonent, hinc concrepent lectiones, hinc populorum turbe letentur, hinc sublevientur pauperes Christi. Omnes ergo gratulemur in domino, et ad edificationem virginum qualiter passa sit Agnes beatissima ad memoriam revocemus. Tertio decimo etatis sue anno mortem perdidit et vitam invenit, quia solum vite dilexit auctorem. Infantia computabatur in annis, sed erat senectus mentis immensa; corpore quidem iuvencula, sed animo cana, pulchra facie, sed pulchrior fide. Que dum a scolis reverteretur, a prefecti urbis filio adamatur. Cuius parentes cum requisisset et invenisset, cepit offerre plurima et plura promittere. Deinde detulit secum pretiosissima ornamenta, sed a beata Agna omnia illa ornamenta velut quedam stercora recusata sunt. Unde factum est ut iuvenis maiori pulsaretur stimulo, et putans eam meliora ornamenta vel vestimenta velle accipere, omnem lapidum pretiosorum secum defert gloriam, et per se ipsum et per amicos et notos et affines cepit aures virginis appellare, et divitias, domos, possessiones, familias atque omnes mundi facultates promittere, si consensum suum ei coniugio non negaret. Ad hec beata Agnes tale iuveni fertur dedisse responsum: Discede a me fomes peccati, nutrimentum facinoris, pabulum mortis; discede a me, quia iam ab alio amatore preventa sum, qui mihi satis meliora te obtulit ornamenta, et anulo fidei sue subarravit me, longe te nobilior et genere et dignitate. Ornavit me inestimabili dextrochirio, et collum meum cinxit lapidibus pretiosis; tradidit auribus meis inestimabiles margaritas, et circumdedit me vernantibus atque coruscantibus gemmis. Posuit signum in faciem meam, ut nullum preter eum amatorem admittam. Induit me dominus cyclade auro texta, et immensis monilibus ornavit me. Ostendit mihi thesauros incomparabiles, quos mihi se donaturum, si ei perseveravero, repromisit. Non ergo ad contumeliam prioris amatoris potero vel aspicere alium, et illum derelinquere cum quo sum caritate devincta, cuius est generositas celsior, possibilitas fortior, aspectus pulchrior, amor suavior et omni gratia elegantior. A quo mihi thalamus iam collocatus est, cuius mihi organa modulatis vocibus resonant, cuius mihi virgines iucundissimis vocibus cantant. Iam mel et lac ex ore eius suscepi, iam amplexibus eius castis astricta sum, iam corpus eius corpori meo sociatum est, et sanguis eius ornavit genas meas. Cuius mater virgo est, cuius pater feminam nescit. Cui angeli serviunt, cuius pulchritudinem sol et luna mirantur. Cuius odore reviviscunt mortui, cuius tactu confortantur infirmi, cuius opes numquam deficiunt, cuius divitie non decrescunt. Ipsi soli servo fidem, ipsi me tota devotione committo. Quem cum amavero casta sum, cum tetigero munda sum, cum accepero virgo sum. Nec deerunt post nuptias filii, ubi partus sine dolore succedit, et fecunditas cottidiana cumulatur. Hec audiens insanus iuvenis amore carpitur ceco, et inter angustias animi et corporis anhelo cruciabatur spiritu. Inter hec